

ע"פ 194/17 - פלוני נגד מדינת ישראל, ס.א.

בית המשפט העליון

ע"פ 194/17

כבוד השופט מ' מזוז
פלוני

לפני:
המערער:

נגד

1. מדינת ישראל
2. ס.א.

המשיבות:

בקשה מטעם המערער לעיכוב ביצוע

עו"ד מיכאל כרמל

בשם המערער:

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצועו של תשלום פיצוי למתלוננת שהושת על המערער במסגרת גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ד' סלע, כב' השופט מ' רניאל וכב' השופט א' לוי) מיום 26.12.2016 בתפ"ח 46724-02-16, וזאת עד להכרעה בערעור שהגיש המערער על גובה הפיצוי.

2. ביום 8.12.2016 הורשע המערער בעבירה של מעשים מגונים, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, על יסוד הודאתו בעובדותיו של כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון. במסגרת ההסדר סוכם בין הצדדים כי "בית המשפט יתבקש לגזור [על המערער] 6 חודשי מאסר בפועל ללא ניכוי ימי מעצר, אשר לא ירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט ופיצוי לטובת המתלוננת לפי שיקול דעתו של

עמוד 1

3. במסגרת גזר הדין שניתן בעניינו של המערער ביום 26.12.2016, הושתו עליו 6 חודשי מאסר בפועל, 15 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בגין נזקיה בסך 75,000 ₪, אשר ישולם ב- 18 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.2017.

4. כעת מונחת לפני בקשה שהגיש המערער לעיכוב ביצוע תשלום הפיצוי שנגזר עליו, וזאת עד להכרעה בערעור שהגיש על גובה הפיצוי, בו הוא טוען כי סכום הפיצוי הוא שרירותי וגבוה משמעותית מהנהוג בפסיקה במקרים דומים או חמורים יותר, וכי לאור נסיבותיו האישיות ונטילת האחריות על ידו יש לקבוע פיצוי מופחת. במסגרת הבקשה לעיכוב ביצוע טוען המערער כי יש חשש שאם יתקבל ערעורו, "לא תהיה לו אפשרות להיפרע מן המתלוננת אשר המידע בעניינה חסוי", בעוד לא ייגרם כל נזק למתלוננת, ככל שלא תקבל את הפיצוי במועד.

5. אין בבקשה זו כל ממש ודינה להידחות.

6. המערער אינו משיג בערעורו על עצם השתת הפיצוי למתלוננת, אשר היה חלק מהעונש עליו הוסכם בין הצדדים במסגרת הסדר הטיעון ביניהם, אלא על גובה הפיצוי בלבד, אשר כאמור, לא ישולם בפעימה אחת, אלא ב- 18 תשלומים שווים ורצופים. משכך, גם אם יתקבל ערעורו של המערער - אף כי על פניו, ומבלי לקבוע מסמרות, לא נראה שסיכויי גבוהים - ממילא לא יתייתר תשלומם של התשלומים הראשונים שעל המערער לשלם. זאת ועוד, יש לדחות את הטענה כי המערער לא יוכל להיפרע מהמתלוננת ככל שיתקבל ערעורו ויסתבר כי שילם לה תשלומים "עודפים", שכן, כפי שנקבע בגזר הדין, כספי הפיצוי "יועברו לתכנית חסכון שתפתח לקטינה בבנק, תסגר עד היותה בת 18 ותפתח רק לאחר מכן", ושחרור כספים במהלך תקופה זו ייעשה רק באישור בית המשפט לענייני משפחה, וזאת לצורך "טיפול נפשי ספציפי" בלבד. משכך, ולאור העובדה שלמתלוננת מלאו אך לאחרונה 16 שנים, אין חשש כי המערער לא יוכל לקבל חזרה כל תשלום "עודף" שיסתבר ששילם לה.

7. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' בטבת התשע"ז (6.1.2017).

ש ו פ ט